

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 6–2010

Besvär efter en trafikolycka har medfört endast en halv varaktig nedsättning av arbetsförmågan medan resterande nedsättning av arbetsförmågan har orsakats av icke skadebetingade sjukdomar.

Vid en trafikolycka i november 2000 ådrog sig ACW en nackskada. Den medicinska invaliditeten bedömdes till fem procent. Efter olyckan blev ACW helt sjukskriven på grund av nackbesvär efter olyckan. Under sjukskrivningstiden drabbades ACW hösten 2001 av en reumatisk sjukdom och 2003 av diskbräck i ländryggen. ACW beviljades hel sjukersättning och halv arbetsskadelivränta. Nämnden har bedömt att ACW:s nackbesvär efter trafikolyckan inte medför en varaktig hel arbetsförmåga. För tiden efter 2001 har nämnden funnit att besvären efter trafikolyckan endast bör medföra en halv arbetsförmåga. Nämnden har funnit att Högsta domstolens avgörande den 17 mars i mål nr Ö 4870-06 (NJA 2009 s 104) inte är tillämpligt.

I ett yttrande den 8 september 2009 anförde nämnden bl.a. följande.

”När trafikolyckan inträffade arbetade ACW heltid som VD-assistent ... Efter olyckan blev hon helt sjukskriven på grund av nackbesvär efter olyckan. I december 2000 blev hon uppsagd på grund av arbetsbrist. Under sjukskrivningstiden drabbades hon hösten 2001 av den reumatiska sjukdomen polymyalgi (PMR) och 2003 av diskbräck i ländryggen. Försäkringskassan har från och med maj 2004 beviljat henne hel sjukersättning under diagnosen diskbräck, hypertoni och PMR. Försäkringskassan har godkänt trafikskadan som en arbetsskada och ansett att nedsättningen av arbetsförmågan till hälften är orsakad av besvären efter trafikolyckan och att resterande hälft är orsakad av PMR och ländryggsbesvär. Försäkringskassan har därför beviljat henne halv arbetsskadelivränta.

Bolagets medicinska rådgivare i neurologi RT och DE har i yttranden den 19 februari 2002 respektive den 10 mars 2002 sammanfattningsvis redovisat följande. Det är tveksamt om besvären efter trafikolyckan orsakat en hel arbetsförmåga men annan orsak till sjukskrivningen fanns inte vid den tiden så samband får accepteras. Försämringen under senhösten 2001 beror på PMR. Hela arbetsförmågan är skadebetingad fram till oktober 2001 och därefter är halva arbetsförmågan skadebetingad.

Parterna är överens om att hela ACW:s arbetsförmåga är skadebetingad för tiden till och med september 2001. För tiden därefter är parterna oense. Bolaget har bedömt att hennes arbetsförmåga efter september 2001 till hälften beror på besvären efter trafikolyckan och till hälften på icke skadebetingade besvär. Bolaget har vidare uppfattningen att Högsta domstolens avgörande den 17 mars 2009 i mål nr Ö 4870-06 inte ändrar denna bedömning. ACW har å sin sida gjort gällande att hela hennes arbetsförmåga beror på besvären efter trafikolyckan. Hon har vidare gjort gällande att Högsta domstolens avgörande är tillämpligt i hennes fall och att hon därför bör få full ersättning för inkomstförlust även för tiden efter september 2001.

Nämnden gör följande bedömning.

Den första fråga nämnden har att ta ställning till är om ACW:s besvär efter trafikolyckan varaktigt medför en hel arbetsförmåga. Nämnden konstaterar att hennes besvär efter trafikolyckan i huvudsak består av smärta och ömhet i nacken samt att besvären har graderats till enbart fem

TRAFIKSKADENÄMNDEN

procents medicinsk invaliditet. Med hänsyn härtill och övrig medicinsk utredning finner nämnden att nackbesvären efter trafikolyckan inte kan ha medfört en varaktig hel arbetsförmåga. Nämnden finner att dessa besvär bör ha medfört endast en halv arbetsförmåga för tiden efter 2001. Vid sådant förhållande finner nämnden att Högsta domstolens avgörande den 17 mars 2009 i mål nr Ö 4870-06 inte är tillämpligt i ACW:s fall.”

(dnr 2091-2009)